

komne til den Erkjendelse, at der var væsentlige Mangler, der vare blevne oversete af Landstinget, oversete af Folkethinget og oversete af Regjeringen, vi da ikke skulde benytte denne Leilighed til at rette dem; men jeg siger med fuld Overbeviisning, det maatte være meget væsentlige Mangler, der skulde bringe Landstinget til at gjøre dette. Jeg skal gjerne erkjende, at hvis Sagen ikke havde denne tidligere Historie, vilde jeg ansee Uendringerne til §§ 12 og 13 for ret hensigtsmæssige, men de ærede Forslagsstillere vilde dog indrømme, at Uendringsforslagene alle tilhobe, med Udsættelse maaskee af det om „Tungekræft“, ere kun Redaktionsforandringer, og det kan derfor vist ikke nægtes, at det er meget betænkeligt af saa ringe en Grund at sende Lovforslaget tilbage til Folkethinget. Jeg har tidt været i det Tilfælde, som ingenlunde er behageligt, at maatte hørde Landstingets Stilling som den ene ligeberettigede Deel af Rigsdagen, men det synes mig derfor at være dobbelt Pligt, at man ikke selv giver skellig Grund til Klage; thi jeg skal ikke nægte, at gif dette Lovforslag tilbage med saa ringe Forandring, kunde jeg vel finde det motiveret, at man sagde: det er meget vanskeligt at gjøre Landstinget tilpas, naar man, uagtet man vedtager saagodtsom ordret et deraf kommet Lovforslag, dog udsætter sig for at faae det tilbage. Det er denne Betragtning, som jeg vil anbefale de ærede Herrer at anstille, og som jeg vil anbefale dem meget alvorligt at lægge paa Hjerte. Det er meget vigtigere at undgaae, at Sligt skal siges, end at søge at opnaae nogle, dog i sig selv efter de Herrers Mening ubetydelige Forbedringer med Hensyn til Redactionen ved at lade det gaae tilbage til Folkethinget.

Judenrigsministeren: Jeg har kun lidet at tilføie til den ærede Viceformands (Lehmans) Bemærkninger med Hensyn til de til denne Paragraph stillede Forslag. Kun maa jeg særligt udtale mig mod det 2det og 4de Forslag, der jo hænge sammen, og jeg støtter denne min Indsigelse mod Forslagene deels paa de samme Grunde, som den ærede Viceformand gjorde gjældende, og deels paa Lovens Sprogbrug, idet jeg troer, at Sproget

i denne Lov vil blive ganske fordærvet ved disse Forslags Vedtagelse. Det vil erindres, at der er en bestemt Forskjel mellem ondartede smitsomme Sygdomme i § 2 og mildere smitsomme Sygdomme i § 10; hvad skulde man nu sige om Sproget i en Lov, der først skelne mellem „ondartet“ og „mildere“ smitsom Sygdom, og dernæst ved at omtale de mildere smitsomme Sygdomme vilde skelne mellem ondartede, mildere og simple mildere smitsomme Sygdomme. Jeg troer, at dette vilde være en saadan Forsyndelse mod Sproget, at den ikke lod sig retfærdiggjøre. Jeg troer dernæst, at det maa erkjendes, at netop ved Affattelsen af en Paragraph som denne maa man tage et særligt Hensyn til de virkelige Sagkyndige. Jeg har naturligviis gjentagne Gange confereret med de Bedkommende, der kunne ansees for at repræsentere netop den Sagkundskab, hvorom der her er Spørgsmaal, og det er fra dem, at Udtrykket „Dværke, hvortil ikke henregnes Hoste og Catarrh“, er kommet. Det vilde blive en ganske besynderlig Affattelsesmaade, naar man istedet herfor vilde sætte „ondartet Dværke“, og det er aabenbart, som den ærede Viceformand oplyste, at ved paa sidste Sted at sætte „anden smitsom Sygdom end simpel Dværke“ vilde man skærpe Reglen, hvilket dog paa ingen Maade har været de ærede Forslagsstillers Hensigt. Hvad Ordene „typhøs“ eller „putrid Feber“ angaaer, da ere de udtrykkelige i den Form engang vedtagne af Thinget. Jeg skal bemærke, at man er virkelig saa godt som nødt til at bruge disse Ord; thi vi ere ikke vant til at tale om Nervefeber og Forraadnessfeber hos Dyr — det skulde være de Ord, man skulde sætte i Stedet; og da Loven jo væsentligt skal anvendes af dem, som nu ere vant til at tale om typhøs og putrid Feber, troer jeg ikke, at der kan gjøres nogen grundet Indvending imod at lade disse Ord staae. Det er allerede bemærket, at Meningen jo ikke engang blev forandret ved deres Udeladelse; thi smitsomme Sygdomme ere de, det er desto værre altsor vist. Hvad Tungekræft angaaer, maa jeg bemærke, at det ogsaa er blevet sat med velberaad Hu, ingenlunde af Mangel paa Overveilelse. Der er, troer jeg,